

DECIZIA nr. 534/2013
privind solutionarea contestatiei formulata de
x,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre AFP Sector 1 cu adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de x, cu sediul in X, prin reprezentant fiscal x, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta in data de **04.01.2013**, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, completata prin adresa nr. x, il constituie Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x, comunicata in data de **07.12.2012**, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de X.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a prezentat urmatoarele argumente:

1. In ceea ce priveste completarea eronata a cererii de rambursare, din eroare a fost completata o denumire gresita, inasa se poate identifica cu usurinta ca este vorba de societatea contestatara, intrucat codul de inregistrare fiscala in scris in cerere este cel alocat de autoritatile fiscale din Romania, iar adresa din cerere coincide cu cea din evidentele autoritatilor romane.

Mai mult, nu exista un formular, respectiv o procedura de corectare/rectificare a formularului 313.

2. Organele de inspectie fiscala au procedat la respingerea rambursarii TVA, nerespectand prevederile art. 159 din Codul fiscal si ale pct 81² din Normele metodologice, cu privire la posibilitatea contribuabilului de a corecta facturile pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale.

Societatea nu a fost informata asupra constatarilor inspectiei fiscale si nici nu i s-a acordat dreptul de a solicita furnizorului corectarea, respectiv completarea facturilor.

3. Prevederile Declaratiei de reciprocitate cu privire la TVA platita in Romania se refera explicit la TVA datorata pentru operatiuni impozabile in Romania din perspectiva TVA. Prin urmare, se poate solicita rambursarea TVA platita la bugetul de stat de catre furnizor, ci nu la TVA efectiv platita intr-un cont bancar deschis la o institutie bancara din Romania.

Societatea invoca punctul de vedere exprimat de Directia de Legislatie in domeniul TVA din cadrul MFP, concluzionand ca respingerea rambursarii pe motiv ca plata nu se efectueaza in Romania este nelegala.

4. Pct. 50 alin. 7 din Normele metodologice nu mentioneaza ca documentele solicitate de organul fiscal sunt obligatorii in scopul rambursarii TVA in Romania.

In masura in care ulterior analizei documentelor organele de control ar fi avut nelamuriri in ceea ce priveste platile efectuate de societate, acestea ar fi avut posibilitatea sa solicite efectuarea unui control incrucisat la reprezentantul fiscal al furnizorului in Romania, astfel incat sa se asigure cu privire la veridicitatea si existenta platilor efectuate.

Intrucat documentele de justificare a platii nu sunt suficient de clare, in vederea sustinerii diferentelor de suma, lipsa informatiilor cu privire la factura, reintregirea sumelor platite, societatea face urmatoarele mentiuni:

- furnizorul care este inregistrat in scopuri de TVA in tarile pe care le tranziteaza camioanele societatii, emite cate o factura in scopuri de TVA cu privire la bunurile si serviciile achizitionate de societate pe parcursul rutei de transport, aplicand TVA conform regulilor locale in vigoare in fiecare tara de tranzitie;

- furnizorul emite o factura centralizatoare pentru contravaloarea achizitiilor realizate pe parcursul unei perioade stabilite de parti. Prin urmare, factura centralizatoare contine atat contravaloarea facturilor, inclusiv TVA, emise pentru bunurile achizitionate pe teritoriul Romaniei, cat si a celor achizitionate pe teritoriul altor tari pe care le-au tranzitat camioanele societatii. Intrucat decontarea achizitiilor se efectueaza pe baza acestei facturi centralizatoare, organele de control nu au posibilitatea sa identifice, cu exactitate si in toate cazurile, in extrasele de cont puse la dispozitie de societate, numarul si data facturii emisa de furnizori;

- platile efectuate de societate pot fi multiple, respectiv o factura poate fi platita de societate in mai multe transe, astfel ca nu pot fi corelate intocmai in functie de sumele inscrise in extrasele de cont puse la dispozitia organelor de control de catre societate.

In acest sens, anexeaza un document centralizator din care rezulta sumele facturate pentru care societatea a solicitat rambursarea TVA.

5. Organul fiscal nu a solicitat o corectare a traducerii in limba romana a declaratiei pe propria raspundere si nici o corectare a traducerii certificatului fiscal emis de autoritatile din X. In acest sens, anexeaza cate o noua traducere legalizata, pregatita de traducatori autorizati a celor doua documente.

Prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, societatea a transmis documentele de corectare a facturilor incluse in cererea de rambursare nr. x.

In concluzie, societatea solicita anularea deciziei de impunere atacata.

II. In baza Referatului pentru analiza documentara nr. x, AFP Sector 1 a emis Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

III. Fata de constatările organului de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a respins in mod corect TVA solicitata la rambursare in suma de x lei, in conditiile in care societatea nerezidenta a depus in sustinerea contestatiei documente noi neavute in vedere de organul fiscal.

In fapt, in baza cererii formulata pentru perioada ianuarie – decembrie 2011, inregistrata la AFP Sector 1 sub nr. x, organul fiscal a emis Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, solicitata de X, avand in vedere urmatoarele considerente:

- facturi incomplete – lipsa codului de inregistrare in scopuri de TVA a cumparatorului si denumirea cumparatorului diferita X, in loc de X ;
- nu a fost justificata plata in Romania a facturilor;
- traducerea declaratiei pe propria raspundere nu poarta semnatura si stampila traducatorului pe fiecare pagina, iar pagina cu semnatura si stampila traducatorului nu contine toata traducerea de pe documentul in limba turca;
- documentul intocmit conform prevederilor pct 50 (7) lit b din HG nr. 44/2004, face referire la societatea x si nu este tradus ce este scris in dreptul „subiect”, iar in documentul in limba turca se face referire la documentul nr. x si la societatea X;
- cererea de rambursare este depusa de X, cod fiscal x, in loc de X, cod fiscal x.

In drept, conform art. 147² alin 1 lit b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct 50 alin. (18) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004:

Codul fiscal:

" **Art. 147² - (1)** În condițiile stabilite prin norme:

b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă."

Norme metodologice:

"**50.** (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. b) din Codul fiscal persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri mobile corporale și de servicii, efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, **dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește următoarele condiții:**

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni: (...)"

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele și în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) **să prezinte o declarație scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).” (...)**

(18) Persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate **dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă, fapt dovedit prin existența unor acorduri/declarații de reciprocitate semnate de reprezentanții autorităților competente din România și din țara solicitantului.** În vederea semnării unor astfel de acorduri/declarații, autoritățile competente ale țărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanțelor Publice. Țările cu care România a semnat acorduri/declarații de reciprocitate în ceea ce privește rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice."

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct. 9.1 și 9.2 din OPANAF nr. 5/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată formulate de către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității:

"9.1. Compartimentul de specialitate analizează documentația depusă, verificând respectarea condițiilor impuse pentru rambursare, potrivit pct. 50 alin. (1)-(11) din normele metodologice.

9.2. De asemenea, **acesta verifică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice existența acordurilor/declarațiilor de reciprocitate în ceea ce privește rambursarea TVA între România și țara solicitantului**".

Potrivit Declarației de reciprocitate a României către X:

"Legislația fiscală română, respectiv Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art. 147² alin. (1) lit. b) ca persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă. Această prevedere reprezintă transpunerea în legislația fiscală română a Directivei Consiliului 86/560/CEE din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Aranjamente pentru rambursarea taxei pe valoarea adăugată către persoane

impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate.

(...) Având în vedere ca rambursarea poate fi acordată numai pe baza de reciprocitate și ca legislația din X permite rambursarea taxei pe valoarea adăugată platită în X pentru achizițiile de bunuri și servicii legate de participarea la târguri și expoziții, precum și pentru activități de transport, respectiv carburanți, piese de schimb, cheltuieli de întreținere și reparații, România se angajează să ramburseze persoanelor impozabile stabilite în X care nu sunt înregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA și nu sunt stabilite în Comunitate, **taxa pe valoarea adăugată platită în România**, aferentă achizițiilor menționate mai sus."

Având în vedere prevederile legale de mai sus rezultă că legiuitorul a stabilit o procedură specifică prin care persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate poate solicita rambursarea TVA achitată pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România, respectiv dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă.

De asemenea, România se angajează să ramburseze persoanelor impozabile stabilite în X care nu sunt înregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA și nu sunt stabilite în Comunitate, taxa pe valoarea adăugată platită în România.

În speța, în baza cererii formulate pentru perioada ianuarie – decembrie 2011, înregistrată la AFP Sector 1 sub nr. x, organul fiscal a emis Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. x, prin care s-a respins la rambursare TVA în suma de x lei, solicitată de X, având în vedere următoarele considerente:

- facturi incomplete – lipsa codului de înregistrare în scopuri de TVA a cumpărătorului și denumirea cumpărătorului diferită X, în loc de X ;
- nu a fost justificată plata în România a facturilor;
- traducerea declarației pe propria răspundere nu poartă semnătura și stampila traducătorului pe fiecare pagină, iar pagina cu semnătura și stampila traducătorului nu conține toată traducerea de pe documentul în limba turcă;
- documentul întocmit conform prevederilor pct 50 (7) lit b din HG nr. 44/2004, face referire la societatea x și nu este tradus ce este scris în dreptul „subiect”, iar în documentul în limba turcă se face referire la documentul nr. x și la societatea X;
- cererea de rambursare este depusă de X, cod fiscal x, în loc de X, cod fiscal x.

Cu privire la depunerea ulterioară a documentelor justificative, inclusiv a documentelor de plată a facturilor pentru a căror taxă se solicită rambursarea se rețin următoarele aspecte:

Potrivit dispozițiilor pct. 50 alin 12 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI “Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“50. (12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primește de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta

motivele respingerii cererii. **Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.**”

Prin urmare, soluționarea contestațiilor formulate de persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA și nu sunt stabilite în Comunitate se face potrivit prevederilor legale în vigoare în România, astfel ca organul de soluționare a contestațiilor trebuie să aplice dispozițiile art. 213 alin 1 și alin 4 din Codul de procedura fiscală, republicată, potrivit cărora:

“(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.** Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. (...)”

(4) Contestatorul, intervenientii sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Mentionăm că, în acest sens s-a exprimat și direcția de specialitate din cadrul MFP, implicată în elaborarea legislației aplicabile în România, prin care au fost transpuse prevederile Directivei a 13-a a Consiliului.

Față de cele mai sus prezentate se reține că societatea poate depune în susținerea cauzei documente și probe noi, chiar dacă acestea nu au fost analizate anterior de organele fiscale.

1. Referitor la facturile fiscale incomplete (lipsa codului de înregistrare în scopuri de TVA a cumparatorului și denumirea cumparatorului diferită X, în loc de X) care au făcut obiectul cererii de rambursare:

În temeiul prevederilor art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, prin adresa înregistrată la DGFP-MB sub nr. x, X a transmis documente de corectare a facturilor incluse în cererea de rambursare nr. x.

Cu privire la modalitatea de corectare a informațiilor înscrise în facturi, sunt aplicabile dispozițiile art. 159 alin 1 și 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“**Art. 159 - (1)** Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscrie numărul și data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul

minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d). “

Potrivit dispozițiilor legale de mai sus, rezulta ca, în speta, întrucât facturile fiscale au fost transmise beneficiarului, corectarea informațiilor înscrise în aceste facturi se efectuează astfel:

- fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte;
- fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscrie numărul și data documentului corectat.

Din analiza documentelor noi depuse de societate în susținerea contestației rezulta că aceasta a procedat, potrivit dispozițiilor legale, la corectarea facturilor ce fac obiectul cererii de rambursare, după cum urmează: a fost emisă o nouă factură fiscală conținând informațiile și valorile corecte și concomitent a fost emisă o factură fiscală cu valorile cu semnul minus în care s-au înscris numărul și data documentului corectat.

De exemplu:

Referitor la factura fiscală nr. x din data de 31.03.2011, poziția x din cererea de rambursare, TVA în suma de x lei, s-au emis următoarele facturi fiscale:

- nr. x – conținând valorile cu semnul minus în care s-au înscris numărul și data documentului corectat;
- nr. x - conținând informațiile și valorile corecte, precum și numărul și data documentului corectat.

2. Referitor la faptul că societatea nu a justificat plata în România a facturilor fiscale care au făcut obiectul cererii de rambursare:

Potrivit prevederilor art 147² alin 1 lit b din Codul fiscal, coroborate cu prevederile pct. 50 alin 1 din normele metodologice date în aplicarea Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, „*persoana impozabilă (...) poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri mobile corporale și de servicii, efectuate în România.*”

Astfel cum reiese din textul legal citat, legiuitorul nu a impus ca taxa să fie plătită în conturi bancare din România, ci ca TVA solicitată la rambursare să fie aferentă unor operațiuni taxabile ce au avut locul impozitării din punct de vedere al TVA în România.

Relevant în acest caz este faptul că societatea contestată, persoana stabilită în X, a achiziționat bunuri/servicii pentru care a prezentat documente susținând că a achitat contravaloarea facturilor emise de furnizori (indiferent de contul în care partile au convenit să se vireze sumele), iar România a încheiat cu X o declarație de reciprocitate prin care se obligă să ramburseze taxa persoanelor impozabile stabilite în X, în condiții similare în care ar rambursa taxa persoanelor impozabile stabilite în România.

În plus, în Codul fiscal sau în normele metodologice care reprezintă cadrul legal în baza căruia se efectuează rambursarea TVA în temeiul Directivei a 13 – a, nu este prevăzută sintagma „taxa pe valoarea adăugată achitată în România”. Această sintagma se regăsește doar în Declarația de reciprocitate, declarație prin care doar se stabilește că taxa se restituie în condiții de reciprocitate de cele două state pentru aceleași operațiuni.

Mentionăm că, în acest sens s-a exprimat și direcția de specialitate din cadrul MFP, implicată în elaborarea legislației aplicabile în România, prin care au fost transpuse prevederile Directivei a 13-a a Consiliului.

Față de cele mai sus arătate, rezultă că este eronată constatarea organului fiscal potrivit căreia societatea avea obligația de a face dovada achitării taxei pe valoarea adăugată într-un **cont bancar deschis în România**.

3. Referitor la declarația pe propria răspundere întocmită fără respectarea dispozițiilor legale și la traducerea documentului întocmit potrivit dispozițiilor pct. 50 alin 7 lit b din HG nr. 44/2004:

Potrivit dispozițiilor pct. 50 alin 7 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004:

„(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele și în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declarație scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

De asemenea, conform prevederilor pct 6 din OPANAF nr. 5/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată formulate de către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității:

„6. Documentele justificative, documentele din care rezultă că persoana este angajată într-o activitate economică ce ar face-o să fie considerată persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România, precum și declarațiile în limba străină **vor fi însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați, conform prevederilor art. 8 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.**”

Iar potrivit art. 8 alin. (2) din Codul de procedură fiscală:

„Art. 8 (1) Limba oficială în administrația fiscală este limba română.

(2) Dacă la organele fiscale se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, **organele fiscale vor solicita ca**

acestea să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați.

Se retine ca printre motivele respingerii la rambursare a TVA solicitata se numara si faptul ca traducerea declaratiei pe propria raspundere nu poarta semnatura si stampila traducatorului pe fiecare pagina, iar pagina cu semnatura si stampila traducatorului nu contine toata traducerea de pe documentul in limba turca; de asemenea, documentul intocmit conform prevederilor pct 50 (7) lit b din HG nr. 44/2004, face referire la societatea BKA Lojistik Tasimacilik Ticaret Limited Sirketi si nu este tradus ce este scris in dreptul „subiect”, iar in documentul in limba turca se face referire la documentul nr. 19721 si la societatea X.

In temeiul dispozitiilor art. 213 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, societatea nerezidenta a anexat la contestatia formulata o noua declaratie pe propria raspundere (nr. 9529/12.07.2012) si o noua traducere a documentului intocmit conform prevederilor pct 50 (7) lit b din HG nr. 44/2004.

4. Referitor la faptul ca pe cererea de rambursare este mentionata eronat denumirea societatii din X, respectiv X, cod fiscal x, in loc de X, cod fiscal x:

Conform prevederilor art. 7 alin 3 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

„Art. 7 (3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.”

Mai mult:

- la pct. 50 alin 7 din Normele metodologice mai sus mentionate, sunt prevazute documentele pe care reprezentantul in scopul rambursarii trebuie sa le depuna la organul fiscal competent, in numele si in contul solicitantului;

- la pct 50 alin 8 din aceleasi norme se prevede faptul ca organul fiscal competent poate impune reprezentantului in vederea rambursarii orice alte obligatii in plus fata de cele prevazute la alin 7;

- iar la pct 13.1 din Anexa 1 la OPANAF nr. 5/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată formulate de către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității, se precizeaza ca pentru solutionarea cererii, organul fiscal are dreptul de a cere reprezentantului orice alte documente pe care le considera necesare.

Avand in vedere cele mai sus aratate, precum si faptul ca X a depus in sustinerea contestatiei documente noi neavute in vedere cu ocazia efectuarii analizei documentare, urmeaza a se dispune, in temeiul art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, desfiintarea Deciziei de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, in vederea reanalizarii indeplinirii tuturor conditiilor legale privind rambursarea taxei pe valoarea adaugata.

În speta sunt aplicabile și prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, aprobate prin OPANAF nr. 450/2013, unde se stipulează:

„**11.5.** În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Prin urmare, AFP Sector 1 va proceda la reanalizarea cererii de rambursare, ținând cont de prevederile legale în vigoare, susținerile societății și de reținerile din prezenta decizie.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul pct 6, pct. 9.1 și 9.2 din OPANAF nr. 5/2010, pct. 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile aprobate prin OPANAF nr. 450/2013, Declarația de reciprocitate a României către X, art. 147² alin 1 lit b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct 50 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, art. 7 alin 3, art. 8, art. 213 alin 1 și alin 4, art. 216 alin. (3) din Codul de procedura fiscală, republicat

DECIDE

Desființează Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității nr. x emisă de AFP Sector 1, prin care s-a respins la rambursare TVA în suma de x lei, urmând ca organul fiscal să procedeze la reanalizarea cererii de rambursare, ținând cont de prevederile legale în vigoare, susținerile societății și de reținerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.